

РЕШЕНИЕ

№ 90

гр. София, 20.01.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД - СОФИЯ, 10-ТИ ГРАЖДАНСКИ, в публично заседание на девети декември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Цветко Лазаров

Членове: Ралица Димитрова
Нина Стойчева

при участието на секретаря Теодора Т. Ставрева
като разгледа докладваното от Ралица Димитрова Въззивно гражданско дело
№ 20221000501532 по описа за 2022 година

Производството е образувано по въззивна жалба на Комисията за противодействие на корупцията и отнемане на незаконно придобито имущество/КПКОНПИ/ срещу решение № 260736/01.03.2022г. на СГС, ГО, 13 състав, постановено по гр.д. № 9943/17г., с което са отхвърлени исковете по чл.74, ал.1 във вр. с чл.62, вр. с чл.63, ал.2, т.4, т.2 и т.4 във вр. с чл.65, чл.70, 71, 72 и чл.73 от ЗОПДНПИ, 2012/отм/.

Жалбоподателят твърди, че първоинстанционното решение е неправилно и незаконосъобразно, противоречащо на императивните материални норми на ЗОПДНПИ/отм./. Постановено е при съществени процесуални нарушения. От доказателствата по делото е установено безспорно, че С. Т. е привлечен като обвиняем за престъпление, попадащо в обхвата на чл.22, ал.1, т.18 от ЗОПДНПИ/отм./. Няма спор относно приложените множество официални документи. След извършена проверка Комисията е установила наличието на значително несъответствие в размер над 250 000лв. в имуществото на проверяваното лице за периода 05.05.2005г. до 05.05.2015г. От заключението на приетата икономическа експертиза същото се установява, макар че то страда от значителни пороци. Съдът

неправилно е разгледал и мотивирал втората материалноправна предпоставка за уважаване на заведените искиове, а именно значително несъответствие между нетния доход и придобитото имущество, което е в размер над 250 000лв. По делото са приети оценителна – единична и тройна, и икономическа експертиза. От анализа на официалните документи се установява несъответствие за всяка година от проверявания период по отношение на С. Т. и съпругата му. Комисията счита за основателен иска за 340 000лв., представляваща равностойността на дружествени дялове от капитала на „P199“ ЕООД. Капиталът му е формиран чрез апорт на недвижими имоти. С договор за покупко- продажба на дружествени дялове от 28.05.2014г. едноличният собственик на капитала „Балкантел“ ООД е продало на С. Т. всички дружествени дялове за сумата от 440 000лв. на 12.06.2014г. в ТР е отразен новият собственик. От доказателствата се установява, че С. Т. и В. Т. са продали недвижим имот, придобит преди проверявания период за сумата от 226 750 лв. От банковата информация се установява, че С. Т. е наредил превод по сметка на дружеството в размер на 100 000лв. Сделката е отразена в ГФО на „Балкантел“ ООД за 2014г. За останалата част от 340 000лв не е установен законен източник на средства. Направените изводи от вещото лице, изготвило икономическата експертиза не са прецизирани. Експертът е заявил, че е отразил само приход и разход без да прави заключение за произходът на средствата- дали са от законоустановен или от незаконоустановен източник. Неправилно са отчетени като приход суми от продажби на недвижим имот и МПС, за които проверяваното лице не е имало законен източник за придобиването им. Експертизата е дала правно заключение за това кой приход е законен или не, което, ако се приеме от съда е грубо нарушение на съдопроизводствените правила и води до неправилност на решението. Неправилно вещото лице е признало за законни плащания от „Дженерал Логистик Сървисис“ ООД, „Медиконсулт ЕООД , „Натсим“ ЕООД, за които по делото не е установено законно основание. Доходите на С. Т. за 2010г., 2011г., 2012г., 2013г. са отразени грешно без да са приспаднати данъците. На В. Т. са признати доходи като самоосигуряващо се лице, което противоречи на съдебната практика. Доходите, отразени в ГДД на В. Т. за 2010г., 2011г., 2012г., 2013г. са отразени неправилно. Вещото лице погрешно е отразило началните салда по банковите сметки и е дало пояснения в съдебно заседание, които

несъответстват на приложените документи. Вещото лице неправилно е приело за законни суми от отчуждено имущество, за първоначалното придобиване на което, проверяваното лице има недостиг на средства и липса на законен произход като : МПС „Форд Мондео“, „Фолксваген Пасат“, недвижими имоти“ ап.*** и гараж 2, търговски обект- магазин, УПИХ-1123 и гаражна клетка. Неправилно вещото лице е приело, че С. Т. е получил арендни плащания. Такива не се установяват от приетите по делото доказателства. Експертизата е приела и съдът я е кредитирал, че има получен заем от 144 000лв. от К. С. – 44 000лв. на 28.01.2014г. и 100000 лв. на 30.05.2014г. към „Балкантел“ ЕООД. Наредените суми от това лице са част от цената, получена от продажбата на недвижим имот, като цялата сума е отразена от Комисията и от експертизата в приходната част, тъй като недвижимият имот е придобит от С. Т. и В. Т. преди проверявания период. Вещото лице дублира тази сума веднъж като приход и втори път като получен заем. Не следва да се кредитират твърденията на ответниците за получени дарения и проходи от продажба на лични вещи. Тези правни сделки не се доказват от представените частни диспозитивни документи. Погрешно са изчислени разходите за гранични пътувания на проверяваното лице и членовете на неговото семейство. Погрешно са изчислени сумите относно направените разходи и погасителни вноски по кредитните карти.

Затова моли въззивния съд да отмени решението на СГС и да постанови друго с което да уважи предявените иски.

В депозиран писмен отговор и в съдебно заседание В. Т., В. П. и Д. Т. оспорват жалбата на КПКОНПИ. Считат я за неоснователна, а обжалваното решение е правилно и следва да бъде потвърдено.

Представителят на САП не оспорва жалбата.

Съдът след като обсъди доводите на страните и събраните доказателства в първоинстанционното и възивно производство по реда на чл.235 от ГПК, намира за установено следното от фактическа и правна страна:

СГС е сезиран от КПКОНПИ с осъдителни иски по чл.74, ал.1 във вр. с чл.63, ал.2, т.2 и т.4 от ЗОПДНПИ/отм/ и чл.74, ал.1 във вр. с чл.71 от ЗОПДНПИ/отм/. Ищецът твърди, че с решение № 175/03.05.2017г. на КОНПИ е образувано производство за отнемане в полза на държавата на незаконно придобито имущество въз основа на постъпило в ТД на КОНПИ-

София, уведомление от Военнокръжна прокуратура- София с вх. №УВ-702/05.05.2015г., за образувано досъдебно производство № 14-Сл/15г. на ВОП- София по пр. пр. № 1092/14г. и привличането като обвиняем на С. Д. Т. за престъпления по чл.219, ал.4 във вр. с ал.3 във вр. с ал.1 и по 220, ал.2 във вр. с ал.1 от НК. То попада в обхвата на чл.22, ал.1, т.13 от ЗОПДНПИ/отм/. С протокол № ТД10СФ/УВ- 4309/05.05.2015г. е образувана проверка за установяване на значително несъответствие в имуществото срещу С. Т.. При нея са извършени справки в НБД „Население“, ТР, АПИС-Регистър, ИКАР и ИС на ГД „Морска администрация“, както и други държавни органи. Установено е, че С. Т. е с постоянен адрес гр. ***, ул. „****“ № ***, вх.***, ап.***, женен. Съпругата му В. Н. Т. е със същия постоянен адрес. След проверката с решение № 3475/23.10.2015г. по гр.д. № 7289/2015г. на РС-Пловдив е прекратен бракът им на основание чл.50 от СК по взаимно съгласие. Периодът на проверката е 05.05.2005г. - 05.05.2015г. Установено е, че проверяваното лице е придобило 100% от капитала на „Р199“ ЕООД с договор за покупко- продажба от 28.05.2014г. С. и В. Т. са продали през 2014г. недвижим имот, придобит от тях преди проверявания период за 226 750 лв. Част от тази сума в размер на 100 000лв. е преведена на продавача по договора от 28.05.2014г. С договори за дарение на дружествени дялове от 16.06.2014г. и 17.10.2014г. С. Т. е дарил на съпругата си всички дружествени дялове и тя става едноличен собственик на капитала на „Р199“ ЕООД. Комисия счита, че сумата в размер на 340 000 лв., представляваща равностойността на дружествените дялове, за придобиването на които не е установен законен източник на средства подлежи на отнема в полза на държавата от В. Т. на основание чл.65 във вр. чл.62 от ЗОПДНПИ/отм/. Комисията е установила, че С. Т. е придобил с нот. акт № 167/06г. недвижим имот – гаражна клетка № 2, изградена в груб строеж, намираща се в жилищната сграда на ул. „****“ № *** в гр. *** за 5 410лв. С нот. акт № 41/08г. С. Т. и В. Т. са я продали за сумата от 18 000лв. С нот. акт № 163/07г. С. Т. е придобил с договор за покупко- продажба правото на строеж за апартамент № 9 със застроена площ от 138, 35 кв.м., находящ се в гр. ***, бл.***, район *** и гараж № 2 със застроена площ от 18, 80 кв.м. в същата сграда. С нот. акт № 120/07г. С. Т. е придобил с договор за покупко- продажба апартамент № 4 със застроена площ от 96, 93 кв.м., находящ се в гр. ***, ул. „****“ № ***, ет.1, както и 1/8 ид.ч. от находящия се в сутерена на

сградата общ подземен паркинг за осем места с обща площ от 112, 42 кв.м. при ползване на паркомясто № 9. С договор за доброволна делба от 01.12.2015г. С. Т. е придобил в дял и е станал изключителен собственик на апартамент № 4, на ул. „****“ № ***, ет.1, но той и В. Т. остават съсобственици за 1/8 ид.ч. от подземния паркинг. С нот. акт № 16/08г. на основание договор за покупко- продажба С. Т. придобива ателие № 1 с площ от 103, 46 кв.м., находящо се в гр. ***, ул. „****“ № ***. С нот. акт за замяна на недвижими имоти № 36/10г. С. Т. и В. Т. прехвърлят на Г. Б. и К. Б. правото на собственост върху Ателие № 1 като в замяна получават апартамент № 10, находящ се на ул. „****“ № ***, ет.4 със застроена площ от 96, 93 кв.м. и паркомясто № 13, находящо се в сутерена на сградата. С договора за доброволна делба от 01.12.2015г. В. Т. е станала изключителен собственик на апартамент 10, находящ се на ул. „****“ № ***, а С. Т. и В. Т. остават съсобственици за паркомясто № 13. С нот. акт № 34/17г. В. Т. е продала на „Омника“ АД апартамент № 10 за сумата от 205 000лв. С нот. акт № 43/08г. В. Т. е придобила въз основа на договор за покупко- продажба на 1/2 ид.ч. от търговски обект- магазин, находящ се в подблоковото пространство на жилищната сградата на бл. ***, ул. „****“ с площ от 75, 54 кв.м. С нот. акт № 92/12г. В. Т. лично и като пълномощник на С. Т. е продала 1/2 ед.ч. от търговски обект- магазин за 65 000 евро или 127 128, 95 лв. С нот. акт № 32/12г. В. Т. е придобила въз основа на договор за покупко- продажба апартамент № 9, находящ се на ул. „****“ № ***, ет.4 със застроена площ от 186, 14 кв.м. За покупката на този имот С. Т. е получил кредит от 180 000евро от „Райфайзенбанк България“ ЕАД. Била е учредена договорна ипотека, която е заличена на 04.03.2015г. поради погасяване на кредита. С договора за доброволна делба от 01.12.2015г. В. Т. е станала изключителен собственик на апартамент № 9 със застроена площ от 186, 14 кв.м., находящ се в гр. ***, ул. „****“ № ***, ет.4. С нот. акт № 135/14г. С. Т. и В. Т. са продали апартамент № 38, находящ се в гр. ***, ж.к. „****“, бл. ***, вх. Б, ет.6 със застроена площ от 95, 10 кв.м., заедно с избено помещение № 3 за сумата от 226 750 лв. С нот. акт № 164/08г. В. Т., С. Т. и С. А. продават на Г. И. и А. И. съсобствен имот, придобит през 1993г., представляващ УПИ Х-1123, целият застроен и незастроен с площ от 264 кв.м. С нот. акт за доброволна делба № 491/ 14.03.2014г. М. А., С. А. и В. Т. лично и като пълномощник на С. Т. поделят съсобствен имот с идентификатор № 56784.519.28 като той се

дава в дял на В. и С. Т. В. Т. придобива в дял жилищна сграда със смесено предназначение със застроена площ от 100 кв.м. на два етажа, селскостопанска сграда със застроена площ от 18 кв.м. на един етаж, селскостопанска сграда на един етаж с площ от 9 кв.м. в същия поземлен имот. С нот. акт № 157/05г. С. Т. е придобил въз основа на договор за покупко – продажба собствеността върху ПИ № 024016, находящ се в землището на с. ***, м. „Кимера“ с площ от 608 кв.м. С нот. акт № 167/11г. Ст. и В. Т. са дарили този имот на дъщеря си В. С. П.. С нот. акт № 130/22011г. В. П. е дарила същия имот на майка си В. Т.. Последната го е продала на „Форестленд“ ООД с нот. акт № 328/17г. за 60 000лв. С нот. акт № 100/08г. Р. К., Н. К., М. Н., К. В., М. В., В. В., М. П. и Е. Ц. продават на съсобственика си С. Т. притежаваната от тях $\frac{1}{2}$ ид.ч. от недвижим имот, находящ се в землището на с. ***, намиращ се в земеделските територии за обработваема земя, с начин на трайно ползване „ливада“, м. „Кимера/Заврат“ целият с площ от 5 986 дка. С нот. акт за дарение № 99/08г. М. К., И. Г. и А. К. даряват на С. Т. $\frac{1}{9}$ ид.ч. от горния поземлен имот. С нот. акт за покупко-продажба С. Т. придобива $\frac{1}{9}$ ид.ч. от същия имот. С договор за продажба на общински недвижим имот- частна общинска собственост С. Т. е придобил част от недвижим имот, съставляващ УПИ XIV – 841, 142 „ИВЗ“, кв.21 по плана на курорт язовир „Батак“. С договор за продажба на част от общински имот- частна общинска собственост С. Т. е придобил $\frac{192}{240}$ ид.ч. от УПИ XIV – 841, 142 „ИВЗ“, кв.21 по плана на курорт язовир „Батак“ целият със застроена и незастроена площ от 240 кв.м. С договор за аренда на земеделска земя № 161/13.01.2014г. С. Т. е отдал под аренда на „Рубикон“ ЕООД $\frac{1}{2}$ ид.ч. от придобит по наследство поземлен имот - нива с площ от 4 795дка. в с. Горно Белево за срок от 20 години. Този договор е прекратен и имотът е отдаден под аренда за 12 години. Установено е от МВР- КАТ, че проверяваното лице е придобило лек автомобил „Фолксваген Пасат“ с рег. № *** на 18.05.2005г., който е продаден на 05.09.2012г. С. Т. е придобил и лек автомобил „Форд Мондео“ с рег. № *** на 06.08.2002г., който е продаден на 16.06.2005г. За проверяваното лице и В. Т. ищецът е получил данъчно – осигурителна информация за проверявания период, банкова информация за налични суми по банкови сметки, за банкови кредити и кредитни карти, банкова касета в банкови институции, действащи на територията на страната. Получена е информация за задгранични пътувания на Ст. Т. и В. Т. през

проверявания период, за публичноправни задължения- данъци, такси и глоби. В исковата молба е посочена издръжката на двучленно домакинство по данни на НСИ за проверявания период и за други извънредни разходи. Получена е информация за ГФО на „P199“ ЕООД. С определение № 9/05.05.2017г. по гр.д. № С-9/17г. на СГС е допуснато обезпечение като е наложен запор на банков сейф, находящ се в БНБ. Намиращите се в него движими вещи са описани. Ответниците са били поканени да подадат декларация по чл.57 от ЗОПДНИ /отм/, но не са го направили. Съпоставяйки всички получени приходи за съответните години през проверявания период и всички извършени разходи се установява, че несъответствието е 1 201 053, 31лв. Ищецът сочи, че предмет на отнемане следва да бъде имущество на обща стойност 1 998 438, 39лв. Затова Комисията моли съда да отнеме в полза на държавата на основание чл.65 във вр. с чл.62 от ЗОПДНПИ/отм/ от **В. Н. Т.** следното имущество: **1. Сумата от 340 000лв.**, представляваща равностойността на дружествени дялове от капитала на „P199“ ЕООД. **2.** На основание чл.63, ал.2, т.2 във вр. с чл.62 от ЗОПДНПИ/отм/ : **1. ½ ид.ч.** от паркомясто № 9, съставляващо 1/8 ид.ч. от общ подземен паркинг за осем паркоместа с обща площ от 112, 42 кв.м. с пазарна стойност към настоящият момент 15 000лв. **2. ½ ид.ч.** от паркомясто № 13, съставляващо 1/8 ид.ч. от общ подземен паркинг за осем паркоместа с обща площ от 112, 42 кв.м. с пазарна стойност към настоящият момент от 15 000 лв. **3. 55 % ид.ч.** от апартамент № 9, находящ се в гр. ***, ул. „****“ № ***, ет.5 със застроена площ от 186, 14 кв.м., съставляващ самостоятелен обект с идентификатор 68134.407.247.1.9 с пазарна стойност към настоящият момент 344 225, 75лв. **4. ¼ ид.ч.** от поземлен имот в земеделски територии за обработваема земя, осма категория с начин на трайно ползване- ливада в м. „Кимера/Заврат“, целия с площ от 5 986 дка., находящ се в с. ***, община ***. С пазарна стойност към настоящият момент 29 269лв. **5. 1/18 ид.ч.** от поземлен имот в земеделски територии за обработваема земя, осма категория с начин на трайно ползване- ливада в м. „Кимера/Заврат“, целия с площ от 5 986 дка. В землището на с. ***, община ***. С пазарна стойност към настоящият момент 6 454лв. **6. ½ ид.ч.** от недвижим имот -192/240 ид.ч. от УПИ Х IV-841,142 „ ИВЗ“ в кв.21 по плана на курорт „Язовир Батак“ целият със застроена и незастроена площ от 240 кв.м. **На основание чл.63, ал.2, т.4 във вр. с чл.62 от ЗОПДНПИ /отм/ от В. Н. Т.** да се отнеме : **сума от 3 207, 56**

лв., представляваща изтеглени суми в брой през 2007г. от кредитна карта на ОББ АД, издадена на 23.08.2004г.; **сумата от 1000лв.** внесена на каса през 2015 г. по разплащателна сметка в „Райфайзенбанк България“ ЕАД с титуляр В. Т.; **сумата от 1400 евро** с легова равностойност 2 738, 16 лв., внесена на каса през 2013г. по разплащателна сметка в „Райфайзенбанк България“ ЕАД с титуляр В. Т.; **сумата от 15000 лв.**, внесена на каса през 2008г. по депозитна сметка в лева, открита в „Уникредит Булбанк“ АД с титуляр В. Т.; **сумата от 5 894, 42 лв.**, представляваща начислени лихви по депозитна сметка открита в „Уникредит Булбанк“ АД с титуляр В. Т.. **На основание чл.72 във вр. с чл.63, ал.2, т.2 във вр. с чл.62 от ЗОПДНПИ /отм/ да се отнеме от В. Н. Т.: сумата от 9000 лв.**, представляваща пазарната стойност на ½ ид.ч. от гаражна клетка № 2, към момента на отчуждаването ѝ, изградена в груб строеж и разположена в подземния гараж на сутерения етаж в жилищната сграда на ул. „****“ № ***, гр. *** с площ от 15, 48 кв.м.; **сумата от 121 702, 50 лв.**, представляваща 91,54% от пазарната стойност на ½ ид.ч. от апартамент № 9, на трети етаж със застроена площ от 138, 35 кв.м. заедно с прилежащите му 13, 39 ид.ч. от общите части на жилищна сграда на бл.***, която ще бъде изградена съгласно разрешение за строеж № 91/28.11.2006г. и **Гараж № 2** на сутерена, кота -2, 20 м. със застроена площ от 18, 80 кв.м., заедно с прилежащите към гаража 12, 24 % ид.ч. от общите части на подземните гаражи и маневрено хале на жилищна сграда- бл.***, отчужден през 2009г.; **сумата от 470 000лв.**, представляваща пазарната стойност към датата на отчуждаването на апартамент № 10, находящ се в гр. ***, ул. „****“ № ***, ет.5 със застроена площ от 96, 93 кв.м. с идентификатор 68134.407.247.1.10, намиращ се в сграда 1; **сумата от 12 224 лв.**, представляваща действителната стойност на ½ ид.ч. към датата на отчуждаването на лек автомобил „Фолксваген“, модел „Пасат“ с рег. № ***. **На основание чл.72 във вр. с чл.63, ал.2, т.4 във вр. с чл.62 от ЗОПДНПИ /отм/ да се отнеме от В. Н. Т. : сумата от 60 000лв.**, представляваща действителната стойност към датата на отчуждаването на ПИ № 024016, находящ се в землището на с. ***, м. „Кимера“, общ. ***, област Пазарджик с площ от 608 кв.м., заедно с построената в него двуетажна сграда с РЗП от 179 кв.м., продаден през 2017г. **На основание чл.71 във вр. с чл.63, ал.2, т.1 във вр. с чл.62 от ЗОПДНПИ/отм/ от В. С. П.: ½ ид.ч. от апартамент № 4, находящ се в гр. ***, ул. „****“ № ***, ет.1 със застроена площ от 96, 93 кв.м., съставляващ**

самостоятелен обект с идентификатор 68134.407.247.1.2, намиращ се в сграда 1, заедно с 4, 193% ид.ч. от дворното място. **На основание чл.71 във вр. с чл.63, ал.2, т.1 от ЗОПДНПИ /отм/ да се отнеме от Д. С. Т. ½ ид.ч.** от апартамент № 4, находящ се в гр. ***, ул. „****“ № ***, ет.1 със застроена площ от 96, 93 кв.м., съставляващ самостоятелен обект с идентификатор 68134.407.247.1.2, намиращ се в сграда 1, заедно с 4, 193% ид.ч. от дворното място. **На основание чл.71 във вр. с чл.63, ал.2, т.2 във вр. с чл.62 от ЗОПДНПИ /отм/ от В. С. П. :**

- 1. ¼ ид.ч.** от паркомъсто № 9, съставляващо 1/8 ид.ч. от общ подземен паркинг за осем паркоместа с обща площ от 112, 42 кв.м. с пазарна стойност на идеалната част към настоящият момент 7 500 лв.;
- 2. ¼ ид.ч.** от паркомъсто № 13, съставляващо 1/8 ид.ч. от общ подземен паркинг за осем паркоместа с обща площ от 112, 42 кв.м. с пазарна стойност на идеалната част към настоящият момент от 7 500лв.;
- 3. 1/36 ид.ч.** от поземлен имот в земеделски територии за обработваема земя, осма категория с начин на трайно ползване- ливада в м. „Кимера/Заврат“, целия с площ от 5 986 дка. с пазарна стойност на идеалната част към настоящият момент от 3 327лв.;
- 4. 1/8 ид.ч.** от поземлен имот в земеделски територии за обработваема земя, осма категория с начин на трайно ползване- ливада в м. „Кимера/Заврат“, с. *** целия с площ от 5 986 дка. С пазарна стойност към настоящият момент на идеалната част от 14 634, 50лв.;
- 5. ¼ ид.ч.** от недвижим имот -192/240 ид.ч. от УПИ Х IV-841,142 „ИВЗ“ в кв.21 по плана на курорт „Язовир Батак“ целият със застроена и незастроена площ от 240 кв.м. с пазарна стойност на идеалната част от 3000лв.

На основание чл.71 във вр. с чл.63, ал.2, т.2 във вр. с чл.62 от ЗОПДНПИ /отм/ от Д. С. Т.:

- 1. ¼ ид.ч.** от паркомъсто № 9, съставляващо 1/8 ид.ч. от общ подземен паркинг за осем паркоместа с обща площ от 112, 42 кв.м. с пазарна стойност на идеалната част към настоящият момент 7 500 лв.;
- 2. ¼ ид.ч.** от от паркомъсто № 13, съставляващо 1/8 ид.ч. от общ подземен паркинг за осем паркоместа с обща площ от 112, 42 кв.м. с пазарна стойност към настоящият момент от 7 500лв.;
- 3. 1/36 ид.ч.** от поземлен имот в земеделски територии за обработваема земя, осма категория с начин на трайно ползване- ливада в м. „Кимера/Заврат“, с. *** целия с площ от 5 986 дка. с пазарна стойност на идеалната част към настоящият момент от 3 327лв.;
- 4. 1/8 ид.ч.** от поземлен имот в земеделски територии за обработваема земя, осма категория с начин на трайно ползване- ливада в м. „Кимера/Заврат“, с. *** целия с площ от 5

986 дка. С пазарна стойност на идеалната част към настоящият момент от 14 634, 50лв.; **5. ¼ ид.ч.** от недвижим имот -192/240 ид.ч. от УПИ Х IV-841,142 „ ИВЗ“ в кв.21 по плана на курорт „Язовир Батак“ целият със застроена и незастроена площ от 240 кв.м. с пазарна стойност на идеалната част от 3000лв. Претендират се разноси.

Ответниците Д. С., В. П. и В. Т. в депозираните отговори оспорват исквете. Считат, че производството за отнемане в полза на държавата в конкретната хипотеза противоречи на Директива 2014/42/ ЕО и на ЕП в частта за пряката и разширена конфискация и отнемане на имуществени права от трети лица. Считат, че за ищеца не е възникнало качеството на процесуален субституент на държавата. Считат, че отсъства материално право на отнемане поради липса на съществено несъответствие. Производството е недопустимо, защото е образувано срещу ненадлежно конституирани страни в административното производство. Преди решение № 330/02.08.2017г. е настъпила смъртта на С. Д. Т., който е наследодател на Д. Т. и В. П.. Срещу тях не са били налице предпоставките за образуване на административно и съдебно производство, защото не са имали качеството на наследници на С. Т.. По отношение на тях Комисията не е поискала да се изпълни процедурата по чл.51 от ЗН, не са конституирани в административното производство нито КОНПИ е изпълнила задължението си по чл.57 от ЗОПДНПИ/отм/. Поради това считат, че решение № 330/02.08.2017г. е нищожно и молят съда да я констатира по реда на косвения съдебен контрол. Правят възражение за нередовност на исквата молба. Считат исквете за неоснователни. Оспорват всички твърдения за извършени престъпления от С. Т., както и всички фактически изводи за наличието или отсъствието на установен законен източник на доходи, както и за липса на източници на доходи. Оспорват наличието на плащане на 440000лв. за придобиване на дружествените дялове на „Р199“ ЕООД . Сумата от 100000лв. е изплатена към момента на придобиване на дяловете и окончателното уреждане на имуществените отношения извън проверявания период. Сумата от 340 000лв. не се дължи и не може да бъде претендирана. Твърди се в отговорите, че преди проверявания период бившите съпрузи са получавали в брой парични средства във връзка с тяхната стопанска активност. Преди и през същия период между тях и децата им е имало парични трансфери като С. Т. и В. Т. са предоставили на дъщеря си В. П.

280 щ.д. през 2005г., на Д. Т. около 50 000 през 2014г. или плащане на текущи задължения. Погрешно едни и същи суми се отнасят като извънредни разходи и втори път при заверяване на разплащателната сметка за погасяване на задължения по кредитна карта. Д. Т. е предоставил на С. Т. 10 000 щ.д. за имота в гр. *** през 2014г., а В. П. сумата от 60 000лв. за придобиване на имота в с. ***. Към началото на проверявания период С. Т. е разполагал най- малко със 150 000лв. придобити от професионални и лични активности, а В. Т. в от 30000-40000лв., получена от сделки с вещи и имоти.

Недвижимите имоти: ап. 4 на ул. „***“ № ***, паркоместа № 9 и № 13 , идеалните части от имотите в с. *** и язовир Батак са придобити правомерно. С. Т. е притежавал законен източник на средства. Считат, че по отношение на Д. С. и В. П. не е приложима презумпцията по чл.1, ал.2, по чл.65, чл.67 и чл.68 от ЗОПДНПИ/отм/, поради което при разпределяне на доказателствената тежест не следва да им бъде възложено в тежест да доказват съществуването на законни източници на средства за придобиване на имуществото. Апартамент № 4 е придобит със законни средства от С. Т. в резултат на доброволна делба от 01.12.2015г. Всички сделки на съпрузите С. Т. и В. Т. са извършени по време на брака им с установими източници на средства. С редки изключения всички чуждестранни посещения са били в резултат на командироване или на разноски на трети лица. Всички банкови трансфери са направени с разполагаеми и налични средства. Вноските на каса са за хранене на сметка и са с източник трудово възнаграждение. Преди началото и по време на проверявания период В. Т. и С. Т. са били заемополучатели по договори за заем, за да посрещнат възникващи бъдещи задължения. В. Т. оспорва приходни ордери 7494 и 7495, описани в исковата молба като извършени от С. Т.. Със законни средства е закупено ателие № 1 за 127 000лв. Плащането на тази сума е извършено с два банкови превода. Произходът на 30 000лв. и 36 876, 20 лв. е законен, а остатъкът от цената е платена с кредит от „Райфайзенбанк България“ ЕАД. За изплащането на последния е използвано част от начално салдо на С. Т. от 210 000лв. Със законни средства е придобит апартамент № 10. Плащането му е станало чрез банков превод на сумата от 36 754 лв. в „Банка ДСК“ и с налични средства в брой. Идентично е положението с придобиването на ½ ид.ч. от търговски обект- магазин. Парите за имота по нот. акт № 100, т.4, рег. номер 4502 са осигурени от В. П. и съпругът ѝ в размер на 58 537, 99 лв. Придобиването на

имота по нот. акт № 1, т.5 с рег. № 5428 от С. Т. и В. Т. е станал със средства, дадени от В. Т. и съпругът ѝ А. П.. В началото на проверявания период С. Т. е получил 730 000лв.-740 000лв. от чуждестранно юридическо лице чрез българско дружество. Правят възражение за нищожност на ИАА на КПКОНПИ, постановени в хода на административното производство. В. Т. е притежавала лични имуществени права, придобити след проверявания период и които не могат да са обект на отнемане.

Не е спорно, че с протокол от 05.05.2015г. е образувана проверка за установяване на значително несъответствие в имуществото на С. Т.. Проверката обхваща периода 05.05.2005г. до 05.05.2015г.

С решение № 330/02.08.2017г. Комисията е взела решение да се внесе искане в СГС за отнемане в полза на държавата на имущество на стойност 1 998 438,39лв. от С. Т..

Видно от писмо от 05.05.2015г. от ВОП и обвинителен акт е, че С. Т. е обвинен в престъпление по чл.219, ал.4, вр. с ал.3, вр. с ал.1 НК и две по чл.220, ал.2, вр. с ал.1 от НК. С постановление от 27.02.2015г. той е привлечен като обвиняем.

Не е спорно, че С. Т. е починал на *****г. и е оставил като законни наследници ответниците Д. Т. и В. П.- удостоверение за наследници от *****г.

Не е спорно, че с решение № 3475/23.10.2015г., постановено по гр.д. № 7289/15г. от РС-Пловдив, е прекратен бракът между ответника В. Т. и С. Т..

Към исковата молба са представени писмени доказателства с оглед твърденията в него- доказателства от СВ, нотариални актове за покупко-продажба, договори за покупко- продажба на недвижим имот частна общинска собственост, годишни данъчни декларации на С. Т. и В. Т. за периода 2005г. до 2015г., документи от банки, в които те са имали банкови сметки, както и банкови документи, справки от КАТ за притежавани от проверяваното лице МПС. Представени са документи от община Велинград, община Чирпан, община Пловдив и община Пещера за декларирани данни. Представен е договор за аренда № 161/04г., сключен от С. Т. за отдаване под аренда на земеделска земя с площ от 4, 795 дка.

С договор за доброволна делба от 18.02.2013г. В. Т. и С. Т. са получили

в дял и изключителна тяхна собственост магазин № 2, предназначен за Амбулатория за първична медицинска помощ- стоматологична, находящ се в гр. ***, бул. „ ****“ с площ от 39, 27 кв.м.

Приети са писмени документи, свързани с „Р199“ ЕООД. От тях се установява, че дружеството е било прекратено с решение на едноличния собственик на капитала В. Т. от 08.10.2016г. Дружеството е обявено в ликвидация.

По делото не е спорно, че с договор от 28.05.2014г. с нотариална заверка на подписите „Балкантел“ ООД, като едноличен собственик на капитала е продал на С. Т. 100% от дружествените дялове, които притежава, а именно 440 000 от „Р199“ ЕООД, всеки от които е със стойност от 1 лв. за сумата от 440 000лв. Представен е ГФО на „Балкантел“ ООД.

По делото с исковата молба са представени договори за покупко-продажба на МПС от 05.09.2012г., с който С. Т. е продал лек автомобил „Фолксваген Пасат“ с рег. № С6226 ХС и договор от 16.06.2005г., с който проверяваното лице е продало лек автомобил „Форд Мондео“ с рег. № ***.

Представена е справка от МВР- ГД „Гранична полиция“ за задграничните пътувания на С. Т. и В. Т. за периода 05.05.2015г. до 04.05.2015г.

С решение от 05.06.2015г. на СРС, постановено по гр.д. № 9117/15г. е постановено разкриване на информация по отношение на С. Т. и В. Т. от инвестиционни посредници, от „Централен депозитар“ АД и от всички лицензирани банки в страната.

С решение от 27.08.2015г., постановено по ч. гр.д. № 50828/15г. от СРС е разкрита банковата тайна за сметките на „Р199“ ЕООД за периода 28.05.2014г. до 04.05.2015г. в банкови институции в страната.

С определение № 9/05.05.2017г. , постановено по гр.д. № С-9/17 на СГС е допуснато обезпечение на бъдещ иск, който ще бъде предявен от КПКОНПИ по ЗОПДНПИ/отм/ срещу С. Т. и В. Т. чрез налагане на възбрана върху недвижими имоти, запор на движими вещи и банкови сметки. Издадена е обезпечителна заповед и горният съдебен акт е вписан в Агенцията по вписванията.

Не е спорно, че В. С. Т. е сключила граждански брак с А. К. П. на

13.05.2006г.- удостоверение за граждански брак от 13.04.2007г.

Безспорно е, че ответниците не са подали декларации по чл.57 от ЗОПДНПИ/отм/ .

Към отговорите на исковата молба ответниците са представили писмени доказателства във връзка с направените от тях възражения. Д. Т. е представил сведение за социално осигуряване от САЩ за 2004г., 2005г. и 2006г., договор за заем от 14.01.2004г., с който С. Т. е предоставил заем на М. Д. в размер на 65 000лева и които заемотателят е получил от заемателя на 24.09.2004г., декларация от М. Д. от 21.08.2017г., с която декларира, че С. Т. е бил в Швейцария през периода 2005-2010г. в дома му без да заплаща за престоя си, банкова референция от „Райфайзенбанк България“ ЕАД.

Към отговора на исковата молба В. Т. е представила ГДД за 2006г., 2015г., предварителен договор за покупко- продажба на дружествени дялове от 27.01.2013г., сключен между „Балкантел“ ООД и С. Т., договор за заем от 28.05.2014г., сключен между К. С. като заемотател и С. Т. като заемател за 100 000лв., която заемотателят се задължава да преведе по банков път по сметка на „Балкантел“ ООД като част от възнаграждението по договор за продажба на дружествени дялове от 28.05.2014г. Представила е договор за сроковете за плащане на цената относно покупко- продажба на дружествени дялове от 29.05.2014г. Представен е нот. акт № 135/17.10.2014г., с който С. Т. и В. Т. продават на К. С. свой собствен недвижим имот, представляващ ап.38, находящ се в гр. ***, ж.к. „****“, бл. ***, вх. Б, ет.6 за сумата от 226 750лв. с уговорен начин на плащането ѝ. Представено е споразумение от 06.01.2015г. между „Балкантел“ ООД, С. Т. и „Р199“ ЕООД, извлечения от сметка на В. Т., от които се установява извършени преводи към „Балкантел“ ООД на 12.02.2016г., 23.03.2016г., 12.04.2016г. и 15.04.2016г. за плащания по договор, банкова референция от „Райфайзенбанк България“ ЕАД от 13.03.2018г., установителен договор от 09.06.2017г., декларация от Ж. Ж. от 28.08.2017г., декларации за покупко- продажба на движими вещи от Т. С. от 21.08.2017г. и И. П. от 29.10.2017г.

Към отговора на исковата молба В. П. е представила договор за заем от 16.04.2005г., сключен между В. Т. като заемотател и „Интерпром“ ЕООД като заемател на 360 000 лв. С РКО от 16.04.2005г. тя ги е предала на дружеството и заемът е върнат с ПКО от 16.04.2006г. Представено е писмо

от „Сейтекс Инвестмънтс“ ООД, дружество регистрирано в САЩ, за изплатено обезщетение на С. Т. през 2005г. от 480 000 щ.д., както и писмо от 16.01.2018г., изходящо Б. К. за платени на С. Т. 750 000лв. след извършване на прихващане на задължения на дружеството, управлявано от Б. К. към „Сейтекс Инвестмънтс“ ООД, представени са писмени документи, изходящи държавен секретар на щат Невада.

Ответниците Д. Т. и В. П. са приели наследството, оставено от С. Т. под опис по чл.61, ал.2 от ЗН- решение № 334372/08.02.2018г., постановено по гр.д. № 46698/17г. от СРС, III г.о. на СРС.

От заключенията на допуснатите единични оценителни експертизи за пазарната стойност на придобитите и отчуждени недвижими имоти през проверявания период към датата на придобиване и към 03.08.2017г. В съдебно заседание вещите лица са допълнили заключенията си.

Допусната е тройна оценителна експертиза със същата задача като дадените от нея пазарни стойности на недвижимите имоти.

Съдът кредитира заключението на тройната експертиза като обосновано, компетентно, безпристрастно и неоспорено от страните.

Не възприема заключенията на единичните оценителни експертизи като счита, че не са достатъчно убедителни.

В хода на съдебното дирене е допусната икономическа експертиза, която е дала заключение за доходите/приходите, реализирани от проверяваното лице С. Т. и В. Т. за проверявания период и те са общо на стойност 3 20 895, 56лв. Разходите, направени от него, включително и за издръжка на семейството съгласно данни на НСИ са 66 357лв., включително платените данъци от 157 164, 05лв., разходи за пътувания в чужбина – 50 991, 96лв., плащания по кредитни карти от 147 495, 26лв., разходи за платени банкови такси от 7 700, 57 лв. Като се вземат предвид всички приходи, доходи и разходи се установява, че има съответствие за всяка година от проверявания период.

Съдът приема заключението като компетентно, обосновано и безпристрастно.

При така установената фактическа обстановка СГС е отхвърлил исковете изцяло.

Пред въззивния съд нови доказателства не са ангажирани.

При така установената фактическа обстановка от правна страна съдът приема, че предмет на въззивно разглеждане са обективно и субективно предявени иски с правно основание чл.74, ал.1 във вр. с чл.62, ал.2, т.2 и т.4 от ЗОПДНПИ срещу В. Н. Т. и чл.74, ал.1 във вр. с чл.71 от ЗОПДНПИ/ДВ бр. 38/18.05.2012г., отм. ДВ бр. 7/19.01.2018г./ срещу Д. Т. и В. П..

Въззивният съд се произнася служебно по валидността на първоинстанционното решение, по допустимостта му в обжалваната части, а по отношение на неговата правилност съобразно посоченото в жалбата-чл.269 от ГПК, с изключение на допуснато нарушение на императивна материалноправна норма.

Обжалваният съдебен акт е валиден и допустим.

ЗОПДНПИ от 2012г./отм/, както преходният и сега действащият, имат за цел да предотвратят и ограничат възможностите за извличане на облага от престъпна дейност, на незаконно придобито имущество и разпореждането с такова. Предвидено, че започва проверка срещу лице, когато може да се направи обосновано предположение, че придобитото имущество е свързано с престъпна дейност и доколкото не е установен законен източник – чл.2, чл.4 от ЗОПДИППВ от 2005г. Такава е целта и на ЗОПДНПИ от 2012г. – чл.1 и чл.62, както и на сега действащия закон- чл.2 от ЗПКОНПИ от 2018г. Т.е. общото между тях са целите им, както и средствата, чрез които се реализират. При наличието на обосновано предположение, че имуществото е придобито незаконно, т.е. без установен законен източник, се извършва проверка на конкретно лице, която обхваща период от 10 години назад, считано от датата на започването ѝ. Всичките нормативни актове въвеждат изискване лицето да е привлечено като обвиняем по изчерпателно изброени престъпления. Но по закона, приет през 2012г. е възможно да се образува проверка и без това условие. Т.е. наказателното производство не е задължителна предпоставка за образуване на проверка срещу определено лице.

Активно материално и процесуално легитимирана да предяви искането за отнемане в полза на държавата на незаконно придобито имущество е Комисията за отнемане в полза на държавата на незаконно придобито имущество, сега КПКОНПИ, която има качеството на процесуален

субституент на Държавата.

Пасивно материално правно легитимирано да отговаря по осъдителния иск е проверяваното лице, както и лицата по чл.63, 64, чл.65, чл.66, чл.67 и чл.71 от ЗОПДНПИ от 2012г./отм/ В случая това е ответниците по делото В. Т. като съпруга на проверяваното лице С. Т., Д. Т. и В. П. в качеството им на наследници по закон на проверявано лице С. Т., посочени в чл.71 от ЗОПДНПИ от 2012г./отм/ и пар.1, т.9 от ДРЗОПДНПИ от 2012г./отм/.

Не се спори, че по отношение на С. Т. е започнало наказателно производство за престъпление, попадащо в обхвата на чл.22, ал.1, т.13 от ЗОПДНПИ/отм/. Това е приложимият материален закон, обусловен от момента на подаване на искането по чл.74, ал.1 във вр. с чл.75, ал.1 от същия. По делото безспорно е установено, че през проверявания период В. Т. е била негова съпруга. Тя попада сред лицата, срещу които Комисията може да предяви осъдителен иск за отнемане на незаконно придобито имущество. Тя се включва в понятието „свързано лице“ по смисъла на пар.1, т.9 от ДР на ЗОПДНПИ от 2012г./отм/. В обхвата на тази разпоредба се включват и роднините по права линия каквито са децата, явяващи се наследници на проверяваното лице. Освен горните условия, при наличието на които може да се отнеме имущество в полза на държавата, следва да е налице и значително несъответствие в имуществото на проверяваното лице. В пар.1, т.7 от ДР на ЗОПДНПИ от 2012г./отм/ е дадено легално определение за значително несъответствие, а именно несъответствие между имуществото и нетният доход, който надвишава 150 000лв. за целия проверяван период. Това несъответствие трябва да се установи в проверката, като се прецени дали между притежаваното имущество в началото и в края на проверявания период е налице разлика и в каква посока е тя. Отнемане може да се извърши в случай, че имуществото в края на този период се е увеличило в сравнение с началото му и това увеличение надхвърля посочения пар.1, т.7 от ДРЗОПДНПИ от 2012г./отм/размер. Едва след установяване на такова превишение подлежи на изследване въпросът дали даден доход или имущество има законен характер. Несъответствието е налице, когато превишението не се дължи на получен през проверявания период законен доход. В тежест на ответника е да докаже кой доход е законен и какъв е размерът му, както и че реално разходваните средства за неговата и на

семейството му издръжка са по-малко от средните за страната. В тежест на ищеца е да докаже, че реално разходваните средства за издръжка на проверяваното лице и семейството му са повече от средните за страната. / Р № 191/15.02.2021г. по гр.д. № 4768/19г., ВКС, /IV г.о. /.

От съществено значение за установяване на несъответствие по отношение на проверяваното лице е имуществото, което то е придобило и което трябва да служи за определянето му, включително дали паричните средства, преминали през банковите му сметки, но неналични в края на проверявания период, следва да се включат в имуществото му и дали те подлежат на отнемане, респективно равностойността им.

В пар.1, т.5 от ДР на ЗОПДНПИ/2012, отм./ е дадена легална дефиниция за понятието нетен доход, а в т.6 на същия параграф е дефинирано понятието обичайни разходи. Според тях нетните доходи са доходи, приходи или източници на финансиране, намалени с размера на извършените обичайни или извънредни разходи от проверяваното лице или членове на семейството му. Обичайните разходи са тези, които се отнасят до издръжка на лицето или членовете на семейството му съобразно данните на НСИ. Нетният доход служи за определяне на несъответствието между него и имуществото

В Рамково решение 2005/212 ПВР от 24.02.2005г. относно конфискация на облаги, средства и имущество от престъпления е дадено легално определение за имущество в чл.1: имуществото включва имущество от всякакъв вид, материално и нематериално, движимо или недвижимо, както и правно релевантни документи или актове, които доказват права на собственост или други права върху тях. В същия смисъл е определен обема на имуществото в Директива 2014/42 на ЕП и Съвета от 03.04.2014г. за обезпечаване и конфискация на средства и облаги от престъпна дейност в ЕС. В пар.1, т.1 от ДР на ЗОПДНПИ/ 2012г., отм./ се съдържа по-конкретна легална дефиниция относно имуществото на проверяваното лице. Според нея в него се включват пари, активи от всякакъв дейност- материални и нематериални, движими или недвижими вещи или ограничени вещни права.

Според Р № 97/18.05.2018г. по гр.д. № 3224/17г., ВКС, IV, г.о. придобито имущество са всички имуществени блага, които субектът някога е притежавал; а отчуждено имущество е придобито имущество, което в последствие е напуснало патримониума на собственика, тъй като е преминало

в собственост на друго лице чрез сделка, по давност или публичен акт с отчуждително действие. Преобразувано имущество е имуществено благо, което в резултат на фактически или правни действия е трансформирано в друго имуществено благо. Обособимо имущество е имуществено благо, което може да се ползва отделно от други имуществени блага и поради това може да бъде самостоятелен обект на права; а необособимо имущество е имуществено благо, което е присъединено към друго имущество, така че последващото му отделяне е невъзможно без значителна повреда. Притежавано имущество е придобито имущество, което продължава да се намира в патримониума на субекта, тъй като не е отчуждено или изоставено нито е потребено, обезценено (в т.ч. повредено или изхабено), унищожено или погинало. Непритежавано е имущество, което е било придобито, но вече е напуснало патримониума на лицето, тъй като е отчуждено, изоставено, потребено, обезценено (в т.ч. повредено или изхабено), унищожено или погинало. Притежаваното имущество има придобивна стойност, която показва какъв паричен ресурс е вложен за неговото придобиване, както и стойност при отчуждаване, която показва какъв паричен ресурс е получен при отчуждаването му (след приспадане на разходите за подобрения). На основание чл. 62 ЗОПДНПИ (отм.), т.е. по гражданскоправен ред не може да бъде отнет доход, а имущество (което е незаконно придобито). Незаконно придобито може да е само имуществото, влязло в патримониума на проверяваното и свързаните с него лица през изследвания период, което е налично в края на този период. Не може да се установява незаконност на която и да било част от имуществото, което проверяваното и свързаните с него лица са притежавали в началото на изследвания (за всяко от тях) период.

Настоящата инстанция трябва да направи проверка дали придобитото имущество от проверяваното лице, включително и отнетите в полза на държавата недвижими имоти, са придобити със средства от законен произход и последният следва да бъде установен от ответниците. Тяхна е доказателствената тежест, тъй като от този факт черпят за себе си благоприятни правни последици. Те могат да ангажират доказателства – писмени и гласни, стига те да са допустими и относими към предмета на доказване.

Доказването трябва да обхваща всички приходи, разходи и източници на финансиране, които проверяваното лице и свързаните с него лица, страни в процеса по иска на Комисията, са имали в проверявания период. В някои случаи могат да се вземат предвид и такива преди него, ако те са свързани с имущество, придобито през проверявания период. В пар.1, т.2 от ДР на ЗПКОНПИ е дадено легално определение за това, какво законът има предвид под доходи, приходи и източници на финансиране: възнаграждение, получено от лице от трудово правоотношение и по служебно правоотношение, доходи от извършени услуги с личен труд, доходи от упражняване на свободна професия, чистият доход от предприемаческа дейност, дивиденди лихви, други доходи от движима и недвижима собственост, за придобиването на които е установен законен източник, доходи от селскостопанска дейност и търговия на дребно, дроги доходи от лотарийни и спортни залагания, лихви, лицензионни и комисионни възнаграждения, приходи от продажба на имущество, за придобиването на което е установен законен източник, от застраховка, от съдебни дела, отпуснати банкови кредити и заеми от физически лица.

Установяването на несъответствие изисква от приходите, доходите и източници на финансиране да се извадят обичайните разходи за издръжка на лицето и на членовете на семейството му, съобразно данните на НСИ, като проверяваното лице може да докаже, че средствата за издръжката на семейството му са под средното ниво според НСИ. Следва да се установят и нетните доходи, за които е дадено легално определение в пар.1, т.5 от ДР на ЗОПДНПИ.

Според Р № 97/18.05.2018г. по гр.д. № 3224/17г. на ВКС, IV г.о. приход е всяко постъпление на имуществено благо в патримониума на правния субект, а разход - всяко напускане на имуществено благо от същия патримониум, независимо от това дали приходът е свързан с разходи или разходът - с приходи и дали в резултат на приходите и разходите патримониумът на правния субект се увеличава или намалява (налице е обедняване или обогатяване). Приходите и разходите са факти, които сами по себе си нямат правно значение, тяхното правно значение може да бъде оценено само във връзка с други установени факти. Задължение да отчитат приходите и разходите си имат само търговците и другите физически и

юридически лица, които по закон са длъжни да водят счетоводство. Останалите лица не са длъжни да отчитат и доказват нито приходите, нито разходите си.

Доход са имуществените блага, с които се увеличава патримониума на лицето в резултат на получените приходи от отделна дейност и извършените разходи, свързани с осъществяването на дейността. Доходите могат да бъдат законни и незаконни, доколкото са свързани с определена дейност, която може да е забранена със закон (дейността може да е абсолютно забранена, да е подчинена на особен режим, който позволява само на определени лица да я извършват или да не са от забранена със закон дейност, т.е. законни са не само някои от посочените в § 1, т.4 ДР ЗОПДНПИ/отм/ доходи, но също и: недекларираните доходи (всички декларирани за нуждите на данъчното облагане доходи се предполага да са законни); посочените и внесени по митническа декларация доходи също са законни, когато има данни проверяваният да е работил, макар и неофициално, в чужбина, но същите (или част от тях) може да са незаконни, ако напр. проверяваният е осъден за квалифицирана контрабанда; законни са също и доходите от полагане на труд или осъществяване на стопанска дейност в т.нар. "сива икономика"; доходите от гадателство, лична проституция и други дейности, които не всеки е готов да признае, че е извършвал.

Източниците на финансиране може да бъдат собствени и привлечени: собствени са наличното имущество и доходите (приходите минус разходите за осъществяването на дейността), а привлечени са кредитите (заеми) и субсидиите (безвъзмездни помощи) или даренията (грантове). Не винаги източникът на финансиране е източник на забогатяване. Източник на забогатяване не може да е, нито наличното имущество (то се трансформира в новопридобитото), нито кредитите, защото с получаването им възниква задължение за тяхното връщане. Източник на забогатяване са доходите, субсидиите и даренията. Източникът на финансиране е незаконен, ако доходът е незаконен. Във всички останали случаи източникът на финансиране е законен. Кредитът е законен източник на финансиране, но получаването му не обогатява кредитополучателя. Кредитът обяснява временното превишение на придобитото имущество над дохода. Забогатяване ще е налице, когато кредитът бъде върнат от доходи или безвъзмездни помощи и дарения. Ако

кредитът още не е върнат или бъде върнат от осребряване на придобитото или друго налично имущество, няма да е налице забогатяване/ забранено извличането на доход от тази дейност или незабранена. Само доходите от забранена със закон дейност са незаконни (те са краен брой, тъй като са изрично и изчерпателно посочени в действащите към съответния момент закони), всички останали доходи от всякакви възможни дейности са законни (те са неизброими). Затова доход може да бъде отнет само на основание чл. 53, ал. 2, б. "б." НК, когато той произтича от надлежно установено по реда на НПК престъпление, ако придобитото чрез престъплението (според терминологията на НК) не подлежи на връщане или възстановяване.

Когато се отнема имущество от лица, които са свързани с проверяваното лице и са в режим на съпругеска имуществена общност с него, техният доход и други източници на финансиране се прибавят към дохода на проверяваното лице.

За установяване на несъответствия или съответствие е необходимо да се обсъдят всички събрани доказателства, представени от страните.

В писмено становище от 18.03.2019г./ л.2124, т.5/ Комисията е оспорила писмени доказателства, представени от ответниците като съдът следва да обсъди това оспорване. Оспорен е установителен договор от 09.06.2017г./ л.2031, т.IV/ досежно твърдението, че през 2007г. на С. Т. и В. Т. е дарена сума от 40 000лв. Т.е. оспорено е неговото съдържание като истинността на документа следва да се прецени съобразно останалите събрани доказателства. Това е частен писмен документ, който съгласно правилото на чл.193, ал.3 от ГПК, когато не носи подписа на страната, която го оспорва, тежестта на доказване на истинността му пада върху страната, която го е представила. Този установителен договор носи подписа на ответника В. Т., поради което нейна е тежестта да установи истинността му. Такива доказателства не са ангажирани, поради което този документ не следва да бъде съобразен при постановяване на решението. Т.е. не следва да се приеме за вярно, че А. А. Л. и Х. Д. Т. са дарили на В. Н. Т. и С. Д. Т. сумата от 40 000лв. през 2007г.

Този установителен договор не следва да се бъде съобразен от съда и поради обстоятелството, че по съществото си, той не съставлява двустранна сделка. Той съдържа волеизявление на две лица по установяването на факти

от действителността с правно значение като са включени и лица, които към датата на съставянето му са починали. По същество волеизявлението на подписалата документа А. Л. представлява писмени свидетелски показания, които процесуалния закон недопуска, тъй като противоречат на чл.11 от ГПК. По отношение на В. Т. този документ може да се разглежда само като извънсъдебно признание за изгоден за нея факт, който няма доказателствена сила. Поради това настоящата инстанция счита, че от нетния доход следва да се извади сумата от 40 000лв.

Комисията е оспорила представен договор за заем от 14.01.2004г., сключен между С. Т. като заеодател и М. Д. като заемател за сумата от 65 000 лв. с твърдението, че сумата не е реално предадена от заеодателя на заемателя. Документът не е оспорен досежно датата и подписите на страните. Договорът за заем е реален и двустранен. Той се счита за сключен с предаване на заемната сума от заеодателя на заемателя. Тъй като стойността на договора е по- голяма от 5000лв., то за доказването на сделката и предаването на парите доказването е ограничено от разпоредбата на чл.164, ал.1, т.3 от ГПК. Договорът установява облигационни отношения, развили се и приключили преди проверявания период, поради което съдът го счита за неотнoсим към спора. Няма данни тази сума да е била взета като приход на проверяваното лице за проверявания период. За пълнота съдът излага следното във връзка с оспорването: С оглед на ограничението на чл.164, ал.1, т.3 от ГПК следва да се обсъди съдържанието на договора. В чл.2, ал.1 изрично е записано, че договорът служи като разписка за получаване на сумата, предмет на заема. С подписа си заемателят е удостоверил получаването ѝ. Тъй като друго не е установено, то следва да се приеме, че договорът за заем е сключен, защото сумата от 65000лв. е предадена на заемателя. Не е оспорено ръкописното записване, удостоверяващо, че на 24.09.2004г. на заеодателят С. Т. е върната заетата сума. Следователно следва да се приеме, че договорът за заем от 14.01.2004г. установява реално предаване на заетата сума, посочена в него и с това той е сключен.

Комисията е оспорила писмо от Б. К., писмо от „Сейтекс Инвестмънтс“ ООД по отношение на твърдението, че през 2005г. на С. Т. е изплатена в брой сумата от 750 000 щ.д. Първият частен документ е съставен на 16.01.2018г. с цел да установи факти, отнасящи се до 2005г. и изплащането

на 750 000 щ.д. на С. Т., преведени от „Сейтекс Инвестмънтс“, дружество регистрирано в САЩ. Двата оспорени документа трябва да се разглеждат във взаимна връзка, защото се отнасят до един и същи обективен факт, относим към спора. И двете писма от 16.01.2018г. и от 15.01.2018г. по същество представляват писмени свидетелски показания, които процесуалният закон недопуска поради принципа за непосредственост- чл.11 от ГПК. По делото няма други убедителни доказателства, които да установяват, че С. Т. през 2005г. е получил плащане в размер на 750 000лв. Тази сума не следва да се приема за доход на проверяваното лице.

Комисията е оспорила и договор за заем от 16.05.2005г., сключен между В. Т. и „Интерпром“ ЕООД досежно реалното предаване и издължаване на заетата сума. В договора е записано, че сумата от 360 000лв. ще бъде предоставена на заемателя от заемотателя на каса в тридневен срок от подписването му. В тази връзка е представен приходен касов ордер от 16.04.2005г., неоспорен от ищеца, от който се установява, че В. Т. е внесла в каса на дружеството- заемател договорената сума като заем. Не е оспорен и разходен касов ордер от 16.04.2006г., от които е видно, че В. Н. е получила заетата сума от „Интерпром“ ЕООД. Издължаването от заемателя е станало в уговорения в договора срок. Затова следва да се приеме за доказано реалното предаване на заетата сума и фактическото ѝ връщане. Тази сума следва да се отчете като приход/доход за В. Т. през проверявания период.

В жалбата си Комисията е навела довод за неправилно приемането като приход за проверяваното лице на суми от продажба на движими вещи. Като доказателства за такъв са представени писмени декларации на Ж. Ж. от 28.08. 2017г., на Т. С. от 21.08.2017г. и И. П. от 29.10.2017г. По същество те представляват свидетелски показания в писмен вид, а такива са недопустими съобразно процесуалния закон. Затова не може да се отчетат като приход сумата от 45 000 евро дадени на С. Т. от И. П. за закупуване на движими вещи в периода 2006-2007г. и 45 000 щ.д. дадени от Т. С. на проверяваното лице за закупуване на движими вещи в периода 2007-2013г. Тези две суми в левовата им равностойност не следва да се отчитат като доход/приход или източник на финансиране за С. Т. през проверявания период. Те следва да се приспаднат от определения от вещното лице от икономическата експертиза нетен доход. Според нея левовата равностойност общо е в размер на 240

647,23лв. Ответниците не доказаха доход/приход в този размер за проверявания период.

В жалбата Комисията се развива довод за основателност на искането ѝ за отнемане в полза на държавата на сумата от 340 000 лв., представляващи равностойността на закупените дружествени дялове от „P199“ ЕООД. Твърди, че за нея няма доказан законен източник на доход за проверяваното лице.

Не е спорно, че с договор от 28.05.2014г. С. Т. е закупил от „Балкантел“ ООД като едноличен собственик на капитала на „P199“ ЕООД 440 000 дружествени дяла, всеки един от които на стойност 1 лв. Или дължимата цена за 100% от тях е 440 000лв. Не се оспорва и от жалбоподателя, че 100 000лв. са платени на продавача от купувача и тези средства са със законен източник.

Видно от неоспорения договор за сроковете за плащане на цената относно покупко- продажбата на дружествени дялове от 29.05.2014г. е , че купувачът е изплатил общо 144 000 лв. от цената на дружествените дялове като остатъкът от 296 000лв. трябва да се плати по следния начин: 100 000 лв.- не по-късно от 01.06.2015г., 100 000 лв. не по- късно от 01.06.2016г. и 96000 лв. – не по- късно от 01.06.2017г. Представено е преводно нареждане от 28.01.2014г., от което е видно, че по сметка на „Балкантел“ ООД са платени 44 000лв., уговорени в предварителния договор от 27.01.2014г. Не е спорно, че с договор за покупко- продажба от 17.10.2014г., обективиран в нот. акт № 135 от същата дата С. и В. Т. са продали на К. И. С. свой собствен недвижим имот за сумата от 226 750 лв. като изрично страните са договорили, че цената ще бъде платена по следния начин: 100 000лв. от нея ще бъде платена по банковата сметка на „Балкантел“ ООД , с което се погасява част от задължението на продавача С. Т. по договор за продажба на дружествени дялове на „P199“ ЕООД . Останалата част от цената е преведена на продавачите по банков път. Плащането, уговорено в нотариалния акт от 14.10.2014г. и установено, че е извършено, е на основание чл.73 от ЗЗД и има погасителен ефект. Заедно с тези документи, следва да се обсъди договор за заем от 28.05.2014г., сключен между С. Т. и К. С., с която последният като заемодател предоставя на проверяваното лице 100 000лв. заем, като част от него следва да се преведе по сметка на „Балкантел“ ООД във връзка с договора за покупко- продажба на дружествени дялове от 28.05.2014г.

Поради което следва да се приеме, че С. Т. е платил 144 000 лв. от цената на дружествените дялове и средствата имат законен източник. Останалата

част от цената е платена след проверявания период, поради което не подлежи на отнемане. Затова сумата от 340 000лв. не подлежи на отнемане в полза на държавата.

По отношение на сумата от 26 447, 88 лв., призната като приход в заключението на икономическата експертиза. Комисията твърди, че С. Т. не е имал законен източник на средства, за да закупи МПС „Фолксваген Пасат“ за 24 447, 88лв. не е спорно, че лекият автомобил е закупен с договор за покупко- продажба от 18.05.2005г. за сумата от 32 576 лв./л.303, т.1/. От заключението на икономическата експертиза се установява, че за периода 05.05.2005г. до 31.12.2005г. С. Т. е имал нетен доход от 233 158, 91 лв. В този доход не са включени сумата от продажбата на движими вещи, декларирани от И. П. и Т. С.. Т.е. проверяваното лице е имало достатъчно доходи/приходи от законен източник, за да заплати цената на лекия автомобил. Поради това продажната му цена от 26 447, 88 лв. следва да се отчете като приход за 2012г., когато е продаден лекият автомобил с договор от 05.09.2012г.

Жалбоподателят възразява по отношение на сумата от 16 463 лв. приета от вещото лице- икономист като приход от продажбата на гаражна клетка № 2, находяща се на ул. „****“ № *** в гр. *** на 20.02.2008г. без да се отчете, че С. Т. не е имал установен законен източник на средства, за да я закупи. С договор за покупко- продажба, обективиран в нот. акт № 107/27.07.2006г. С. Т. е закупил гаражна клетка № 2, намираща се на ул. „****“ № *** с площ от 15,48 кв.м. за 5 410 лв. Според тройната оценителна експертиза към датата на продажбата ѝ на 20.02.2008г. пазарната ѝ стойност е била 16 463 лв. Според заключението на икономическата експертиза С. Т. е имал нетен доход за 2006г. в размер на 637 134, 90лв., а В. Т. е имала доход от 6 820 лв. Като съпрузи, те са имали достатъчно средства от законен източник, за да закупят гаражната клетка и затова сумата от продажбата ѝ в размер на 16 463лв. следва да се отчете като приход.

Въззивникът оспорва, че сумата от продажбата на гараж № 9 и гаражна клетка № 2 , намиращи се в гр. ***, район *** в жилищната сграда на блок 3 в размер на 181 317 лв. неправилно е отчетена като приход, тъй като С. Т. не е имал средства от установен законен източник за закупуването им. С нот. акт № 163/15.06.2007г. С. Т. е закупил правото на строеж върху горните два имота за 34 200лв. Нетният му доход за 2007г. е достатъчен, за да ги закупи.

Установен е законен източник на средства, поради което сумата от продажбата им следва да се приеме като приход. Те са отчуждени с нот. акт № 12/23.10. 2009г.

Комисията възразява, че сумата от 127 128, 95лв. от продажбата на търговски обект- магазин през 2012г. при отразяването ѝ като приход не е взето предвид, че С. Т. не е имал средства от установен законен източник за закупуването на имота. С нотариален акт от 2008г. В. Т. е придобила от съсобственика си П. С .А. $\frac{1}{2}$ ид.ч. от този недвижим имот за 52 500 лв. Този магазин с договора за доброволна делба от 18.02.2013г. е отреден в дял и изключителна собственост на С. и В. Т.. С нот. акт № 92/12.06.2012г. те са продали търговския обект за 65 000евро. или 127 128, 95лв. Към датата на придобиването са имали средства от установен законен източник, за да закупят имота. Правилно сумата от продажбата му е отчетена като приход.

Като доход следва да се приемат и арендните вноски получени от С. Т. въз основа на представения по делото договор за аренда на земеделски имот.

Не следва да се отнемат от В. Т. претендираните суми от 3 207, 56 лв., изтеглена в брой през 2007г., от кредитна карта, 1000 лв., 1400 евро/ 2 738, 16 лв./ и 15 000лв. внесени на каса през 2015г., 2013г. и 2008г., и сумата от 5 894, 42 лв., представляваща начислени лихви по депозитна сметка с титуляр В. Т.. Парите са движими заместими вещи, които имат функцията на общ изразител на стойност и платежно средство. Те са част от имуществото на проверяваното лице, включително и тези, които са преминали през банковите му сметки през проверявания период. Дали по тях има налични парични средства или не е относимо към възможността за тяхното отнемане. Ако не са налични, защото са изтеглени от проверяваното лице в края на проверявания период и към момента на предявяване на иска не подлежат на отнемане. Не може да се отнеме равностойността на имущество, което е преминало през патримониума на проверяваното лице и тези по чл.64, 65 и чл.66 от ЗОПДНПИ от 2012г./отм/, когато не е негово притежание в края на проверявания период, тъй като не е необходимо да се доказва, че равностойността на отчужденото през изследвания период имущество е вложена в придобиването на друго имущество до изтичане на този период. / Р № 191/15.02.2021г. по гр.д. № 4768/19г. на ВКС, IV г.о. , Р № 97/18.05.2018г.

по гр.д. № 3224/17г., IV г.о., Р № 147/16.09.2019г. Разпоредбата на чл.72 от ЗОПДНПИ от 2012г./отм/ има предвид такова имущество, което може да бъде заместено от парична равностойност, докато парите не могат да бъдат заместени от самите себе си. Парите могат да бъдат предмет на отнемане като родово определени вещи, поради което се отнемат, когато са налице съответните парични знаци. В случая претендираните не са налице по сметките на В. Т..

С оглед на изложеното и като взе предвид заключението на икономическата експертиза счита, че нетният доход на С. Т. за проверявания период е 2 930 248, 33лв./ 3 210 895, 56лв. – 240 647, 23 лв.-40 000лв./ Придобитото имущество през проверявания период е на обща стойност 2 558 076лв. или има съответствие в размер на 352 172, 33 лв.

Предявените иски са неоснователни.

Поради изложеното решението на СГС следва да се потвърди.

По разноските.

На жалбоподателя КПКОНПИ не се дължат разноси съобразно изхода на спора пред въззивната инстанция.

На ответниците се дължат разноси за производството пред САС в размерна 31 317 лв. на В. Т., и по 8337 лв. на Д. Т. и В. П..

Воден от горното, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА решение № 266846/03.12.2021г. на СГС, ГО, 5 състав, постановено по гр.д. № 16264/14г.

ОСЪЖДА Комисията за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобито имущество, гр. София, бул. „Дондуков“ № 9, ет.5 да заплати на адв. П. П. В., гр. ***, ул. „****“ № ***, вх.***, ет.*** сумата от 90, 89 лв. адвокатско възнаграждение на основание чл.38 от ЗАдв. за процесуално представителство и защита на Д. П. Т. за производството пред САС.

ОСЪЖДА Комисията за противодействие на корупцията и за отнемане

на незаконно придобито имущество, гр. София, бул. „Дондуков“ № 9, ет.5 да заплати на В. Н. Т., ЕГН ***** със съдебен адрес: : гр. ***, бул. „***“ № *** сумата от 31 317 лв./ тридесет и една хиляди триста и седемнадесет лева/ разноси по делото пред САС, на Д. С. Т., ЕГН ***** и на В. С. П., ЕГН ***** и двамата със съдебен адрес: гр. ***, бул. „***“ № *** по 8 337 лв./ осем хиляди триста тридесет седем лева / разноси по делото пред САС.

Решението подлежи на обжалване пред ВКС в едномесечен срок от съобщението до страните.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____